

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

III Міжнародної
науково–практичної конференції

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

19-20 травня 2010 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

государств, основная цель которых состояла в том, чтобы изгнать крымских татар с их земли и полностью уничтожить. После присоединения Крыма к Российской империи, столкнувшись с чуждой им буржуазной европейской цивилизацией, они пережили несколько волн эмиграции, в результате чего в начале XX века стали национальным меньшинством на своей родине. После распада Российской империи и создания СССР на 1/6 части земного шара на долгие 70 лет утановилась беспредельная власть политической силы, которая проявлялась тоталитарным режимом исповедавшей классовую исключительность и идею мировой пролетарской революции. Депортация, массовые принудительные переселения – одно из бедствий, порожденных Второй мировой войной. В той или иной степени к подобным акциям, оправдывая их военными нуждами, прибегали все воевавшие государства. Особенным размахом отличались подобного рода акции, проводившиеся Германией и США, не избежал их и Советский Союз. Крымский полуостров оказался одним из тех регионов, которые были в наибольшей степени затронуты принудительными переселениями людей по национальному признаку. После освобождения Крыма советскими войсками в 1944 году депортация постигла крымских татар, которые были выселены по огульному обвинению в массовом сотрудничестве с немецко-фашистскими оккупантами.

40-е годы прошлого века стали тяжелым испытанием для крымских татар, не по своей воле полуостров покинуло 194303 человека крымскотатарской национальности. 18 мая 1944 года в результате депортации крымскотатарский народ лишился государственных и общественных институтов, определяющих развитие национального образования и воспитания подрастающих поколений. Условия спецпоселений, в которых оказался народ, были направлены на их полную ассимиляцию с другими народами. Однако политика тотального ограничения привела к противоположному результату: институт семьи становится более сплоченным, а его воспитательная функция сосредотачивается на сохранении этнического мировоззрения, национальных, нравственно-духовных и религиозных основ, регулирующих внутренние и внешние взаимоотношения в семье. По мнению А. Некрича, в этот период религия становится хранительницей вековых традиций и обычаев крымскотатарской семьи [1, с. 129]. Тем не менее, многие духовные ценности, определявшие культуру крымских татар и формировавшиеся столетиями, были безвозвратно утрачены.

После депортации, репрессий крымские татары на долгие годы были лишены права «делать свою историю». Но активная дискуссия, пришедшая на смену идеологическим догмам, еще недавно отрицавшая само существование крымскотатарского народа, пока не привела к выработке более-менее устоявшихся положений, общепризнанных подходов и концепций по данной теме. Только в 60-е годы, во времена «хрущевской оттепели», было снято табу с исследований, связанных с крымскотатарской проблемой, получившей достаточно высокую оценку в работе К.Бендрикова «Очерки по истории народного образования в Туркестане (1865-1924)» [2].

Несомненно, депортация нанесла тяжелый удар по крымскотатарскому народу и его культуре, однако традиционный коллективизм, присущий народу позволил достичь существенных успехов в возрождении образования, культуры, искусства, политической и социальной сфер. Навсегда в отечественной истории и культуре останутся имена дважды мыслителя-гуманиста И. Гаспринского, Героя Советского Союза летчика-испытателя Амет-Хана Султана, ученого-тюрколога Бекира Чобан-Заде. Большой вклад в современную тюркоязычную литературу внес писатель Денгиз Дагджи, ученые-филологи И. Керимов, Э. Ганиева, А. Меметов, А. Эмирова и др. Усилия народа, его интеллигенции и поддержка всех здравомыслящих людей в Советском Союзе и за его пределами дали возможность этому народу сохранить себя и свое самосознание на чужбине за тысячи километров от родины. Все эти исторические данные являются неотъемлемой частью каждого из нас, мы должны знать, понимать, объективно оценивать свою историю и принимать участие в ее дальнейшем развитии ведь мы будущее и настоящее нашей Родины и каждый из нас должен знать и понимать это. Мы, молодое поколение должны возродить наши исторические корни, сохранить наши обычаи и традиции в чем нам помогут исторические исследования современных ученых.

Толерантное сосуществование народов возможно лишь в том случае, если представители всех народностей не будут разделять людей по национальному признаку, нельзя отгораживаться от проблем другого народа и говорить, что только наша история уникальна и исключительна. История каждого народа имеет право на существование и сосуществование в мировом сообществе. Пройдет еще немало времени, но мы с болью будем вспоминать трагическое наследие, доставшееся нам от ушедшего XX века – века двух мировых войн, революций, геноцида и тоталитаризма. И все-таки роль исторических исследований, на наш взгляд, состоит в избегании всех допущенных ошибок прошлого и провозглашения исторической правды.

В завершение хочется процитировать слова Б. Пастернака «Во всем мне хочется дойти до самой сути...». Решение любого вопроса следует начинать с ее всестороннего и глубокого изучения, только такой подход позволит дойти до той самой сути, о которой говорил поэт и только зная, свои исторические корни можно строить «дом будущего».

Проведенное исследование не претендует на полное изучение проблемы ввиду ее многоаспектности. Представляет исследовательский интерес изучение влияния кросс-культурных связей крымских татар и украинцев, изучение общего культурного, исторического пласта, связывающего и сближающего два народа в их отношении к ценностям, культуре, воспитательным задачам семьи, условиям жизни в едином полиэтничном и поликультурном государстве – Украина.

Список использованных источников:

1. Некрич А. Наказанные народы. – Нью-Йорк: Хроника, 1978. – 170 с.
2. Бендриков К.Е. Очерки по истории народного образования в Туркестане: (1865-1924) / Акад. пед. наук. РСФСР, 1960. – 511 с.

«ОСТРОЗЬКА БІБЛІЯ» - ОСОБЛИВА ДУХОВНО-ЛІТЕРАТУРНА ПАМ'ЯТКА УКРАЇНЦІВ

Столярчук О.Ф., студент, Галуха Л.Ю., канд. іст. наук, доц.

Рівненський державний гуманітарний університет

«Острозька Біблія» - найбільш відома і знаменита книга Острозької друкарні. Вперше згадано «Острозьку Біблію» в 1620 р. на сторінках каталогу Болеяньської бібліотеки в Оксфорді. Відтоді зафіксовано опис близько 300

примірників. Нині відоме місцезнаходження 275-ти одиниць. 33 примірники знаходяться в Москві та Львові, а ще частина у Варшаві, Санкт-Петербурзі, Антверпені, Афоні, Белграді, Ватикані, Римі, Вроцлаві, Кембріджі, Лондоні, Манчестері, Нью-Йорку, Софії, Хельсінкі, Упсали, Штутгарті. Досить часто «Острозька Біблія» зустрічається в монастирських бібліотеках Болгарії, Румунії та Сербії [1, с. 49-50].

Неабиякою проблемою при підготовці Біблії до друку виявився пошук найбільш повних та ідентичних списків, з яких можна було б набирати новий текст. Саме покладаючись на вчених, які зосередилися у острозькому літературному гуртку, Костянтин Острозький задумав грандіозну справу видання Біблії церковнослов'янською мовою. На той час уже існували переклади окремих книг Старого й Нового Заповітів, які йшли ще від першовчителів слов'янства Кирила та Мефодія. Проте зберігались ці переклади в поодиноких рукописних примірниках у різних куточках православно-слов'янського світу з допущеними перекладачами й переписувачами неточностями та явними помилками, містили різночитання, що ускладнювали тлумачення Святого Письма. При цьому, багатьох важливих біблійних текстів у слов'янському варіанті не існувало взагалі, їх варто було перекласти із грецької з урахуванням уже наявного латинського перекладу [4, с. 63].

Вперше у слов'янській «Біблії» текст було поділено на розділи (за Вульгатою). Це видання зберегло традиційну церковно-літературну слов'янську мову. Острозька «Біблія» була надрукована Іваном Федоровим у 1580-1581 роках. Існують примірники Острозької «Біблії» з різними вихідними даними (колофонами) [3, с. 22]. Частина тиражу має колофон з датою 12 липня 1580 р, інші примірники - з датою 12 серпня 1581р. Трапляються також примірники з обома колофонами. Але, як довела відома книгознавець А.С.Зернова, видання Острозької «Біблії» зроблено 1581 р. Спершу, мабуть, планували завершити друкування «Біблії» у 1580 р., проте, коли це виявилось неможливим, почали друкувати колофон з новою датою. Це призвело до того, що зустрічаються примірники з двома колофонами.

Острозька «Біблія» - головна праця І.Федорова, його поліграфічний шедевр. Підготовка до видання в світ Біблії тривала чотири роки. Василя-Костянтина навіть охопив сумнів у можливості підготувати досконалий текст, він збирався покинути розпочату справу, однак, зусилля деякого числа високодуховних осіб увінчалися успіхом у підготовці Біблії до видання. Як свідчать дослідження, спочатку всі 66 книг з яких складається Біблія не були поділені на розділи і вірші, а також не практикували паралельних послань. Зрозуміло, читання та розуміння такого тексту надзвичайно ускладнювалося б. Книга, видана форматом «in folio», складається з п'яти частин, з окремою пагінацією, містить 628 аркушів, текст розміщено у два стовпці, шрифт чіткий і легкий для читання [3, с. 22].

Після виходу Біблії Василь-Костянтин Острозький невимовно радів, бо видана ним книга, на думку Івана Огієнка, «неначе дочка, приведена з Риму Палеологом, і вона здійснена і виправлена на підставі останньої [2, с.202-203]». «Острозька Біблія» відразу стала популярною і важливим чинником міжнародних культурних стосунків середньовіччя, а її авторитет визнали усі видавці XVII-XIX ст. Майже через сто років у Москві побачило світ подібне видання Біблії, але, як зазначалося у передмові, це був передрук з готового перекладу книги князя К. Острозького. Міжнародне визнання Острозької Біблії підтверджується й тим, що рукописний переклад румунською мовою Біблії також здійснений з Острозького примірника. Перша друкована румунською мовою Біблія також наслідувала текст острозької друкарні князя В.-К. Острозького. Не випадково «Острозька Біблія» названа більшістю західноєвропейських книгознавців XX ст. кращим друкованим виданням «усіх часів і народів».

Для багатьох поколінь «Острозька Біблія» є зразком досконалості, а для князя Василя-Костянтина – рукотворним пам'ятником, чие ім'я пройшло через віки і залишилося назавжди в серцях нащадків як ревного захисника православ'я та провідника української культури. І найголовніше - під час роботи над Біблією князеві вдалося згуртувати навколо себе широке коло вчених-одномумців, які спричинилися до видання особливої історико-культурної і духовно-літературної пам'ятки українців і принесли славу Острогу, не тільки на теренах українських земель, а й поза ними. Саме завдяки цьому у «Волинських Афінах» витворився найактивніший серед слов'янських народів антикаталицький полемічний осередок.

Список використаних джерел

1. Новосілецький А. Острог на Волині: Науково-методичний нарис з найдавніших часів до початку XX століття / А. Новосілецький. – Острог, 1999. – 160 с.
2. Огієнко І.І. Історія українського друкарства / Упоряд. авт. іст. – біогр. нарису та приміт. М.С. Тимошик / І. Огієнко. – К.: Либідь, 1994. – 448 с.
3. Острозька академія XVI–XVII ст.: Енциклопедичне видання. – Острог, 1997. – 201 с.
4. Семака Л. Костянтин Острозький: Просвітитель, меценат, воєвода Київський (1526 або 1528–1608) / Л. Семака // Волинь моя – Вип.2. – К.: Київська правда, 2002.– С. 61-65.

ОСНОВНІ ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ КОЛОНІАЛЬНИХ ІМПЕРІЙ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВ

Стрільчук М.С., магістрант, Савчук П.О., канд. іст. наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Сучасний світ позбавився такого ганебного явища як колоніальні імперії і зникла остання колонія та вивчення процесу виникнення та розвитку колоніальної системи залишається актуальним. Адже обличчя сучасних європейських держав багато в чому сформоване саме завдяки існуванню, у свій час колоніальних імперій.

Колоніалізм – досить складне явище всесвітнього масштабу, що сягає корінням далекого минулого людства, воно виникло з появою держави, існувало ще в рабовласницьку і феодальну епохи. Власне слова "колонія", "колоніалізм" походять від латинських термінів "колон", "колонат", що означали різну форму залежності сільського населення у Давньому Римі. З часом слово "колонія" набуло самостійного значення: так почали називати поселення, створені вихідцями з іншої країни, такими колоніями-поселеннями володіли і Давній Єгипет, і Греція, і Рим, й інші держави. Колонії вже тоді використовувалися як джерела продуктів і робочої сили для метрополій.

За феодальної епохи колоніалізм набув найбільшого розвитку під час різкого загострення внутрішніх суперечностей у європейських країнах. Так у XI–XIII ст. великі групи зuboжілого населення Західної Європи, очолювані рицарями-феодалами, рушили в хрестові походи на Близький Схід визволяти Гроб Господній.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду <i>COENONYMPHA</i> на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущериб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення СО на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. ВДМ – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврознак Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона.	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям.	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернєста Гемінгвея.	111
Маландюк Тєтяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу.	114
Міхєнєко Оксана, Зубієлевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови.	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології.	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови).	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осєнь”.	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов.	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангєли і Дємони»).	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі.	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі.	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах.	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения.	131
Ковалєнко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу).	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX столїття)	133
Комисарук Татьяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников.	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника.	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві.	137
Мєльнїк Тєтяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини.	139
Мєльнїчук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX столїття.	139
Омєлящїк Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста.	141
Сидорик Тєтяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів.	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів).	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні.	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю.	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*